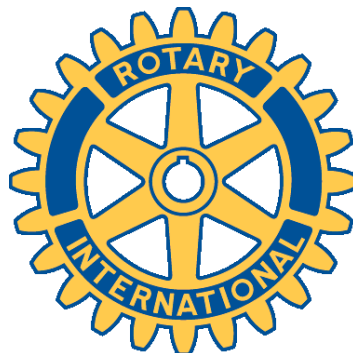

MÅNEDSBREV

SKJEBERG ROTARYKLUBB

Et Rotary år går mot slutten. Distrikt- og RF-komiteén har jobbet på det jevne.

Vi har i år sendt 2 kandidater til Ryla seminar på Fredriksten festning. Begge kandidater var fornøyd med oppholdet og de kommer på møte til oss, og forteller om sine erfaringer med oppholdet.

8-13. juni kommer vår vennskapsklubb Welshpool Rotary Club på besøk. Det blir hyggelig å treffe våre venner fra Wales igjen.

Årsfesten på Høysand 9.juni blir en hyggelig forbrødring mellom Walisere og Skjebringer i Rotary's ånd, håper vi.

Turen til Lillehammer 11-13 juni håper jeg mange av våre medlemmer blir med på, det blir en fin opplevelse for oss og våre venner. Takk til Lasse & co, for arbeidet med Wales besøket.

Internasjonalt arbeid er en viktig del av Rotary's virke. Kanskje skulle klubben diskutere GSE involvering igjen, med og sende ungdommer på utveksling internasjonalt. Vennskap over landegrensene skaper en fredeligere verden.

Vi ser hva Rotary kan få til. Polio Plus har praktisk talt utryddet polio i verden.

Noe og være stolt av.

Distr. & RF komité.
J.B

Nr. 10 Årgang 41 April 2017

Klubbinformasjon:

Charterdato: 22. mai 1975
Møtested: Skjeberg Rådhus (Kantina)
Møtetid: Onsdag kl. 19.00

Styret:

President: Ole Enger
Innk. President: Morten Pehrson
Sekretær: Ole Kr. Laengen
Kasserer: Rune Larsen
Past President: Stein Juliussen
Styremedlem: Øystein Brodal

Månedsbrevkomité:

Per Brevik - Per Henrik Eriksen – Hans Kr. Guslund
Stein Juliussen – Ivar Haug – Per Chr. Solberg –
Jørgen Winsvold

Stoff til månedsbrevet:

Per Brevik
Løkenveien 17
1743 Klavestadhaugen
913 67 848
[e-post: perbrevik46@gmail.com](mailto:perbrevik46@gmail.com)
www.skjeberg.rotary.no

Møteprogram:

03.05	Eidsberg Sparebank v /Jon H Bjørnstad
10.05	Dugnad i Hafslundalléen
17.05	Møtefri
24.05	Ikke fastsatt
31.05	Ikke fastsatt

Referat fra klubbmøte 5. april 2017

Møtested:	Skjeberg rådhus.
Program:	Anette Frøyland fra TV-serien ØYA
Møtt i andre klubber:	Ingen
Gjester:	10 gjester
Tilstede:	77,1%
Fødselsdager	Lasse Lundgård 3/4
Referent:	Per Christian Solberg

Anette tok oss med på en spennende reise, geografisk men også mentalt. 12 kvinner ble plassert på en gold, øde øy, på kysten av Panama. Det hadde vært 6000 søkere og det var en nøye utvelgelse gjennom intervjuer. Anette er i dagliglivet lærer på Hornnes skole, gift med 5 barn. I februar i fjor reiste hun til Gardermoen og hun viste ikke hvor turen skulle gå videre. Framme i Panama fikk deltakerne et 3-4-dagers kurs om hvordan man kan overleve på en øde øy. De ble så tatt ut til øyen og plassert der i det de sto og gikk i. Nå hilste de på hverandre for første gang.

Den første store utfordringen var å kunne gjøre opp ild. Noe de var helt avhengig av for å kunne overleve. Det var for eks. helt nødvendig å koke vannet. Å lage ild uten fyrstikker ble svært vanskelig. Det førte til at de måtte leve uten mat og vann i flere dager i 40 varmegrader, noe som ble vært utfordrende. Anette skildret levende hvordan hun opplevde at angsten kom snikende mens de strevde. Til slutt lykkes de og da de så den første gnisten var det som om en ny verden åpnet seg. Det gav en stor glede. Underveis levde de av det de fanget i naturen og deltakerne hadde et betydelig vekt-tap.

Ganske snart reiste noen få av deltakerne hjem. Dette stabiliserte gruppen. Når en av deltakerne som hadde stått Anette nær, måtte reise hjem pga sykdom ble hun svært sorgfull. Alle opplevelser gikk "rett inn". Det var spennende å høre hvordan det er mulig for "moderne mennesker" å overleve ca en måned i villmarken og de utfordringene det førte med seg. Sett fra mitt ståsted var det enda mer spennende å høre om de mentale reaksjonene Anette fortalte om. Hun levde med lite søvn, mat og den hverdagslige tryggheten hun hadde hjemme. Det gjorde henne svært mottagelig for inntrykk fra den ytre verden. Anette opplevde en ny medfølelse for menneskene i verden som er frarøvet trygghet og å kunne dekke sine basale behov.

Dette tror jeg er et allmenn-menneskelig erfaring. Materiell overflod kan lett gjøre oss mindre berørt av våre medmenneskers nød. Anette tok oss med på en reise til Panama hvor hun viste oss hvordan det går an å leve i i ytterkanten av tilværelsen. Enda mer spennende var det å høre henne fortelle om sin indre reise og hvordan oppholdet hadde merket henne for livet, med et nytt blikk på medmenneskene.

Referat fra klubbmøte 19. april 2017

Møtested:	Skjeberg rådhus.
Program:	Elisabeth Varnes, fengselsprest i Halden Fengsel
Møtt i andre klubber:	
Gjester:	Anna Grønnerød
Tilstede:	78,4 %
Fødselsdager:	Lasse B 3/4 Svein Arne 9/4 og Hans Erik 15/4
Referent:	Jørgen Winsvold

Presidenten ønsket alle velkommen og gratulerte tre av medlemmene som hadde hatt gebursdag siden forrige møte.

Så ga han ordet til Herleik som opplyste at neste møte som er ut i det blå, oppmøte kl. 1500 på Quality Hotel. Så fikk Kai ordet og han reklamerte for Mozartfestivalen i Skjeberg Kirke 23. apr. Deretter ga Presidenten ordet til kveldens foredragsholder.

Hun åpnet med å fortelle litt om seg selv, og fortalte at da tilbudet om denne stillingen dukket opp var hun i tvil om hun klarte oppgaven, men hun støttet seg til Pippi Langstrømpes motto: "Dette har jeg aldri gjort før, så det greier jeg helt sikkert" Dette ble et meget engasjerende foredrag om arbeidet med og sammen med de innsatte. Fengselet er på 300 da., 150 da. innenfor murene, disse er umulige å klatre over fra begge sider. Ansatte i kriminalomsorgen ved fengselet, 390 årsverk, samt konsulenttjenester og samarbeidene foreninger. Kapasiteten er 290 innsatte. Det er bygningsmasse 2750 m², her undervisningsbygg, idrettshaller, produksjons-haller, og idrettsanlegg med stor fotballbane, og et autorisert bilverksted, alt til opplæring oppbyggelse for de ansatte og innsatte. Hun fortalte om sitt daglige arbeid som i hovedsak bestod i samtaler med de innsatte og sjelesorg ordets videste forstand, og selvfølgelig andakter og underholdninger. Hun fortalte at

høytidene var det tøffeste for de innsatte, og at mange av de slet med dårlig selvbilde og anger for hva de hadde gjort. De innsatte var fra mange forskjellige land, og det var nødvendig ofte med tolk, som var utfordrende ved personlige, fortrolige samtaler. Et problem som egentlig var mye mindre enn forventet var det var minst fire forskjellige hoved religioner. Spesielt hadde hun et meget godt forhold til og samarbeid med imamen i Halden muhamedanske samfunn.

De fleste av oss hadde vært på omvisning i Halden Fengsel like før åpningen og vi var da så imponert over den flotte standarden og tilbudene for klientellet at vi mye heller ville havne der enn på vanlige aldershjem, men etter å ha fått del denne gode fremstillingen av livet i fengselet virker det ikke like tillokkende.

Referat fra klubbmøte 26. april 2017

Møtested: Quality Hotell
Program: "Uti det blå"
Møtt i andre klubber:
Gjester:
Tilstede: 74,3 %
Fødselsdager:
Referent: Stein Juliussen

Onsdag 26.april kl. 15.00 møtte 23 medlemmer i Skjeberg Rotaryklubb opp på parkeringsplassen ved Quality hotell på Grålum. Det var dagen for rotaryårets «Blå-tur». Det var bare Herleik Rønningen som visste hvor vi skulle dra.

Vi fordelte oss i privatbiler og satt kurs for Moss, nærmere bestemt parkeringsplassen på kaia like ved fergeleie til Moss-Horten ferga. Vi gikk kl. 1600 om bord i en av de nyeste fergene og det ble et behagelig fjordcruise og de 30 minuttene til Horten ble unnagjort med en kaffe og en matbit og hyggelig prat blant medlemmene.

På kaia i Horten ble vi møtt av en buss som skulle ta oss videre til målet for «Blå-turen». Noen begynte å gjette på hvor vi skulle. «Foto.museum i Horten» - «Vikingeleiren i Borre»..

Bussen kjørte av gårde sørover ut av Horten i et nydelig vår-vær. Videre gikk veien ut på E18 og vi kjørte sørover mot Tønsberg. Hvor skal vi? «Torp flyplass» Hvalfartsmuseet i Sandefjord. Herleik smilte lurt, ingen hadde gjettet riktig, men hvor skal vi?

Like ved avkjørselen til Tønsberg kjører vi inn på en sidevei, og plutselig tar bussen til venstre og vi er fremme ved målet: **Olsen og Nauen Klokkestøperi**. Ingen var i nærheten av å gjette dette.

Vi ble geleidet til bedriftens eget Klokkestøperi-museum der vi ble møtt av en meget hyggelig guide, Marit Jorde. Olsen og Nauen Klokkestøperi ble etablert i 1844 av Ole Olsen f. 7.5.1806. Han lærte klokkestøperi i Tyskland. I 1830 kjøpte han gården Nauen utenfor Tønsberg, Olsen kjøpte gården Nauen og derfor ble det Olsen og Nauen Klokkestøperi.

Det hele startet med å lage bjeller og klokker til hester. Og så utviklet det seg og den første klokken ble laget i 1849. De har levert ca. 3000 klokker til kirker over hele verden.

Klokkene er laget av en blanding med 78 % kobber og 22 % tinn, bronse. Klokker er blitt laget i verden i over 5000 år.

Olsen og Nauen har levert klokker til kirker, til gårdsdrift og gårder og til skip, særlig til hvalfangerbåter. Hvalfanger Svend Foyen var en av de det ble levert klokker til.

Vi fikk en fin gjennomgang av prosessen for å lage klokker, både fra vår eminente guide og fra en video om produksjon av klokker. Det er en lang og tidkrevende prosess som leder frem til en ferdig kirkeklokke. Klangen i klokkene er meget viktig. Klokkene får en dypere tone ved å fjerne/slipe ned klokken. En feil tone på klokken og den må smeltes om og støpes på nytt.

Medlemmene i klubben var lydhøre og imponert over det som ble fortalt om klokkestøperi på Nauen gård. Som vanlig haglet spørsmålene til guiden som svarte så godt hun kunne.

Olsen og Nauen Klokkestøperi har levert klokkene til klokke spillet i Oslo rådhus, det var da Oslo fylte 1000 år i 1999. I forbindelse med klokkespill er det også snakk om finstilt teknologi. «Timeslagsklokken», den største klokken i Oslo rådhus veier 4000 kg.

De har blant annet levert skipsklokken på «Christian Radich». Klokker til misjonsstasjoner over hele verden kommer fra Olsen og Nauen Klokkestøperi.

Under krigen ble kirkeklokker støpt om til våren og ammunisjon, men det meste ble igjen støpt tilbake til kirkeklokker/klokker.

Det er i dag 7.generasjon Olsen og Nauen som driver bedriften.

Presidenten takket på vegne av klubben for et meget interessant foredrag. Presidenten foreslo at vi skulle kjøpe en klokke til klubben, slik at møtene heretter starter med klokkeklang.

Etter foredrag og omvisning ble det muligheter for å kjøpe med seg en bordklokke hjem og mange av medlemmene benyttet denne sjansen.

Så bar det av sted med bussen tilbake til fergekaien i Horten. Vi gikk rett inn på fergen og kl. 1830 var vi på vei tilbake til Moss. Det var 23 medlemmer som var meget fornøyd med valg av «Blå-tur» sted.

En takk til Herleik Rønningen som tok oss med til denne spesielle produksjonsbedriften.

En liten historie fant jeg på en av tavlene i Klokkestøperi-museet.

I den store domkirken i Cuzco i Peru skulle de støpe en ny storklokke. Sagnet forteller at en fattig indianerkvinne ofret sitt nyfødte barn når de skulle støpe denne klokken. Det var en overlevering fra inkaenes tid, at menneskeblod måtte ofres for at klokken skulle få en virkelig finklang. Og det sies at om denne klokken at når den julenatt sender sine praktfulle toner utover Cuzcoanerne, ja så kan man høre sangen fra søte melodiske barnestemmer.

Mimresiden

REFERAT FRA MØTE 8.4.1987

Tilstede : 24 medlemmer og en gjest
Gebursdager: Svein A og Thor
Besøk i andre klubber: Oddvar W., Rakkestad.

Kveldens foredragsholder var Thor Gamst som i ord og bilder tok oss med i seilbåt over Nordsjøen.

Selve turen kom i stand fordi Thor Gamst hadde kjøpt seg ny båt (36 fot Omega) og gjerne ville teste både båten og seg selv ved å seile fra Skjeberg-kilen til Shetland. Under forutsetning av at man nådde målet, var det også hensikten å returnere på samme måte.

Strekningen på ca. 490 nautiske mil ble startet opp med et mannskap på 6, hvorav 2 hadde brukbar erfaring fra seilerlivet, 2 kunne karakteriseres som havende "noe erfaring" mens to var mer eller mindre blanke. Det man imidlertid savnet av erfaring og kompetanse, tok man igjen ved pågangsmot og dristighet.

Til tross for sterk motvind i starten og derved 12 timers forsinkelse ved Lindesnes, nådde båten Shetland kun litt i overkant av den forventede tid på 3,5 døgn. Godt gjort!

Østfoldingene tilbragte 2,5 døgn på Shetland hvor de fikk en meget vennlig mottagelse og hvor tiden bl.a. ble brukt til nødvendige "små-reparasjoner" av båten.

Hjemturen gikk uten større problemer og mannskapet er i dag mange erfaringer og en flott video-film rikere.

B.E.Th.

Spiller en stor rolle

PolioPlus

En eldre mann spaserte langs stranden da han fikk øye på en liten gutt som plukket opp gjenstander og kastet dem i vannet. "Hva gjør du?" spurte den gamle mannen. "Disse sjøstjernene er skyllet opp på land, og hvis de ikke kommer ned i vannet igjen, dør de," svarte gutten.

Da han så at det lå tusentalls sjøstjerner på stranden, sa mannen: "Du kan aldri redde alle disse sjøstjernene, så hva spiller det for rolle?" Gutten så ned på sjøstjernen som han holdt i hånden, og sa: "Jo, for denne her spiller det stor rolle."

POLIO PLUS forteller en lignende historie: Det er lett å bli overveldet av oppgavens omfang, men for hvert barn som ellers skulle ha gått gjennom polioens lidelser og nød, SPILLER DET EN STOR ROLLE.

Fra et ukebrev.

Sistesia

Statistikken

100 % fremmøte i april

Brandstorp, Kai	Rismark, Per Frode
Enger, Ole	Rønningen, Herleik
Grønnerød, Jens B	Strand, Rolf Jul
Gundersen, Einar	Sundby, Per
Johansen, Jim	Trapness, Thor Otto
Kjuus, Steinar	Vastveit, Kåre
Lystad, Tor	Westberg, Jens H
Pehrsen, Morten	Winsvold, Jørgen

5/4	12/4	19/4	26/4	Snitt
77,1	påske	78,4	74,3	76,6

Juli-Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Snitt
63,8	71,4	77,1	78,0	58,9	69,8

Jan.	Feb.	Mars	Apr.	Mai	Juni
78,2	64,9	71,4	76,6		

Disse var på Mozartfestivalen i Skjeberg Kirke søndag 23. april.

Prøysen kunne si det han:

Han forteller om ei gammel kjerring som var så gammaldags at ho var forut for si tid.